

tecció dels invàlids", les "Comissions" de lluita contra l'alcoholisme, la tuberculosi i les malalties venèries, ha reunit les obres que feien una acció isolada. Aquest exemple ha estat seguit pels municipis, que han abdicat de llur autonomia per reunir-se i constituir federacions cantonals que els facilita moltíssim llur tasca higiènica. És un moviment de síntesi que cal retenir, perquè és el resultat de l'experiència d'una autonomia sanitària municipal de molts anys.

El règim polític d'Anglaterra pot considerar-se com una federació de comtats i ciutats lliures. El Poder Central intervé exclusivament per inspeccionar, estimular i subvencionar la Sanitat, que ells orienten i executen. Això, com pot comprendre's, és motiu d'una gran variació que fa difícil una síntesi. Però els resultats deixen ben de manifest l'eficàcia d'aquesta competència. En principi, igual que a Alemanya, els Ajuntaments regien tota la Sanitat. Després s'ha vist això inconvenient i s'han creat departaments sanitaris amb "Comissions" que dirigeixen les lluites especials. Els altres aspectes els atenen les Comissions d'Higiene del Comtat, Districte o Ciutat. Això queda condensat en unes institucions compostes de metge sanitari, inspector d'higiene i infermera visitadora que s'assemblen a les nostres Sots-brigades Sanitàries. Anglaterra compta 23.549 llits de sanatoris, 461 dispensaris antituberculosos i 188 dispensaris antiveneris. La inspecció escolar és feta per prop de 1.000 especialistes amb 658 dentistes i 5.184 infermeres. Hi ha encara 1.500 clíniques escolars.

Anglaterra ha creat la infermera moderna segons la concepció de Florence Nightingale i la infermera de districte, fundada a Liverpool per William Rathbone. Ha creat, també, el primer Ministeri de Sanitat, i va iniciar, sota la propaganda de Josefina Buler, la lluita antialcohòlica.

De l'orientació sanitària d'Anglaterra n'han beneficiat especialment l'Austràlia i la Nova Zelanda, que han donat a la infermera visitadora i a l'organització sanitària particular tot l'impuls possible. La lluita contra la mortalitat infantil té una organització tan ferma, que una mare pot traslladar-se amb el seu nadó, d'una banda a l'altra de l'illa; en dona compte al Comitè corresponent de lluita i aquest disposarà que a les estacions del trajecte que siguin més convenients, una infermera tingui preparada, en les millors condi-

cions, la llet a donar al noi. La intervenció sanitària a base de la infermera ha arribat a assolir la xifra d'una infermera per 300 habitants. Cal dir que durant l'any 1928 no s'ha declarat en tota l'illa un sol cas de mort per gastro-enteritis infantil.

La intensa acció sanitària que s'ha desenvolupat als Estats Units ha estat filla del concepte sustentat pels filàntrops que la misèria era filla de la manca de salut. Això ha fet que des del començament de l'actual segle s'hagin invertit fortíssimes sumes en accions sanitàries. Amèrica ha estat la primera a establir una lluita contra les malalties cardíaques i la ceguera; ha concebut un tipus d'infermera visitadora, que combina les atencions als malalts amb l'educació i la higiene de les quals actualment n'hi ha més de 40.000 sense comptar 160.000 per atendre malalts i 132.000 infermeres auxiliars. Això dona una xifra d'una infermera per cada 341 habitants.

El tipus d'organització sanitària s'assembla al d'Anglaterra: Higiene cantonal amb metge higienista, inspector sanitari i infermeres visitadores. El servei federal d'Higiene té poders limitats, però els Estats i les ciutats han instituït serveis on es dona un gran poder coercitiu a l'inspector sanitari.

La Higiene Central coordina les estadístiques, els Laboratoris, els serveis especialitzats, la lluita antituberculosa i antivenèria, que no té la prostitució reglamentada, la higiene rural i la higiene alimentícia. La fundació Rockefeller ha creat dues Escoles superiors d'Higiene.

Un "Comitè Nacional" uneix tots els Comitès particulars i de lluites especials per unificar la funció directiva. Els dispensaris, per la seva banda, també s'han unit i han constituït polidispensaris, que donen, amb major economia, un servei més perfecte.

Amèrica ofereix l'espectacle sanitari de la gran llibertat i la gran coordinació voluntària.

Un altre aspecte interessant de la sanitat americana és la funció de les companyies d'assegurances. La Metropolitan Life Insurance té assegurades a tot risc més de 29 milions de persones. Compta amb un Cos d'infermeres visitadores que han fet en 10 anys més de 34 milions de visites. Ha distribuït 534 milions d'opuscles destinats a propaganda sanitària i ha emprès pel seu compte campanyes sistemàtiques enfront de la diftèria i